

Aldri utlært

Å praktisere medisin vil si å treffe beslutninger som får betydning for andre menneskers liv. Beslutningene må treffes under stor grad av usikkerhet både fordi medisin ikke er en eksakt vitenskap og fordi medisinsk kunnskap og teknologiske muligheter er i stadig utvikling. En lege blir aldri utlært, men det betyr ikke at man ikke kan lære seg å bli en god lege!

Som vanlig utgir Tidsskriftet ved høstsemesterets begynnelse et nummer som særlig er viet undervisning og utdanning. Det retter seg spesielt mot studenter og utdanningskandidater, men er også ment som en inspirasjon og påminning til alle andre om hvilke muligheter for faglig utvikling og oppdatering som finnes.

Charlotte Haug

Charlotte Haug
redaktør

Tidsskrift for Den norske lægeforening

Legenes hus
Akersgata 2
Postboks 1152 Sentrum
0107 Oslo
Sentralbord 23 10 90 00

Redaksjonen
Telefon 23 10 90 50
Telefaks 23 10 90 40
tidsskriftet@legeforeningen.no

Redaktør
Charlotte Haug

Redaksjonssjef
Aagot Somdalen

Assisterende redaksjonssjef
Jens-Eirik Larsen

Medisinske redaktører
Preben Aavitsland
Petter Jensen Gjersvik
Erlend Hem
Jahn M. Nesland
Torgeir Bruun Wyller

Nyhetsredaktør
Nina Husom

Manuskriptredaktører
Marit Fjellhaug
Åslaug Flo
Raida Ødegaard

Bilredaktør
Anne Gitte Hertzberg

Journalister
Ingrid M. Høie
Kari Ronge
Tom Sundar

Redaksjonssekretærer
Reidun Evensen
Wenche Falmark
Magne Hagberg
May-Brith Mandt

Nettredaktør
Stine Bjerkestrand Nesje

Konsulent
Hans Petter Fosseng

Annonser
Markedssjef Maud P. Kaino
Telefon 23 10 90 95
maud.kaino@legeforeningen.no

Markedskonsulent Liv Hordvik
Telefon 23 10 90 92

Markedssekretær Berit Seljebotn
Telefon 23 10 90 91

Stillings-, kurs-, møte- og spesialistannonser
Markedssekretær Anne-Britt Dahl
Telefon 23 10 90 94
Telefaks 23 10 90 90
marked@legeforeningen.no

Tidsskriftet på Internett
www.tidsskriftet.no

Foto T. Nygaard, T. Flaatten Halvorsen

Stor tro på fremtiden

Disse tre har studert medisin i Trondheim i to uker.

Bildet vekker en rekke minner. Kanskje først og fremst om min egen forventning da jeg begynte på medisinstudiet i september 1945. Universitetet hadde da vært stengt i nesten to år. I tillegg kom gleden over at krigen endelig var over. Det er ikke alltid forventninger blir innfridd, men for meg ble de det.

I vel 20 år hadde jeg gleden av å møte de nye medisinstudentene på studiets første dag. Det var trangt om plassen ved Institutt for allmennmedisin i Oslo. Studentene satt som sild i tønne på gulvet, stod langs veggene og lyttet med åpne ører og åpent sinn til det jeg hadde å si om studiet, om det å være lege og om å være del av en helsetjeneste. Det var en enestående anledning til å påvirke de unge, så mottakelige og takknemlige som de var. Etterpå delte studentene seg i fem grupper for selv å planlegge og selv være aktive – nærmest ansvarlige – for undervisningen i fem dobbelttimer i første termin. Jeg tror de lærte noe viktig. I alle fall gjorde jeg det. Ikke minst viste det meg hvilken ressurs studentene var – og er – en ressurs som vi som lærere hadde benyttet oss lite av.

Bildet vekker også et annet minne. I mange år hadde jeg som leder av opp- takskomiteen ved Det medisinske fakul- tet i Oslo gleden av å delta på informa- sjonsmøter med dem som gikk siste året på videregående skole. Min oppgave var å fortelle om medisinstudiet og legegjer- ningen. Det var de påfallende lite interes- sert i. Derimot var de svært opptatt av hvorledes man kom inn på studiet.

Mon tro hva de tre lykkelige Trondheims- studentene tenker? Neppe på eventuell overproduksjon av leger eller mangel på turnusplasser. Jeg tror de simpelthen er glade fordi de er unge, fordi de nettopp har nådd ett av sine mål, og fordi de har stor tro på fremtiden som de skal være med og forme.

Lykke til!

Christian Borchgrevink
Bygdøy allé 60c
0265 Oslo